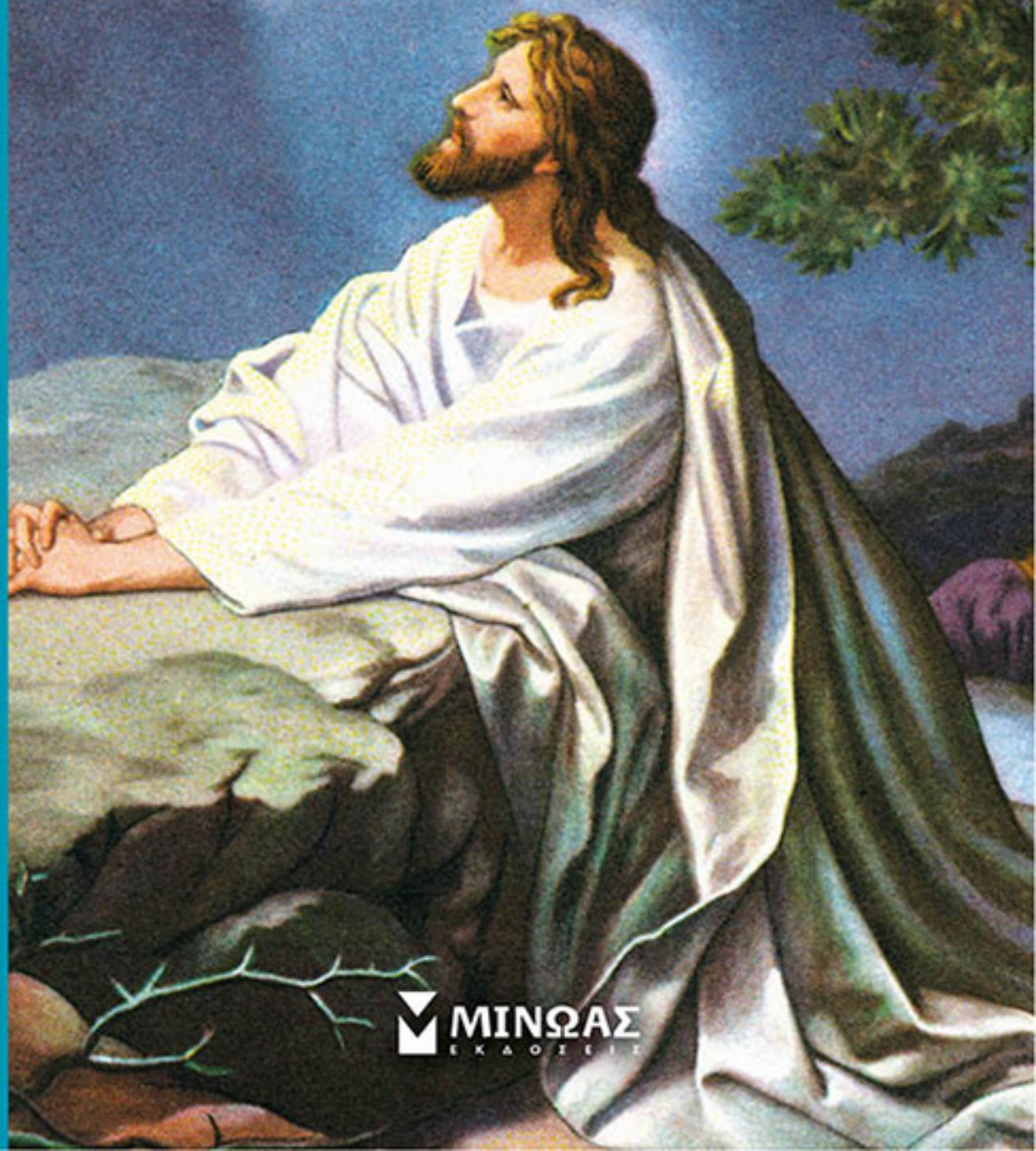

ΓΑΛΑΖΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΠΗΝΕΛΟΠΗ Σ. ΔΕΛΤΑ

Η Ζωή του Χριστού

 ΜΙΝΩΑΣ
ΕΚΔΟΣΕΙΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1

Βηθλεέμ

Τα μέρη της Γαλιλαίας που σήμερα είναι ρημαγμένα από την τουρκική αφροντισιά, σαν καμένα, έρημα και άχαρα, ήταν μια φορά ολοπράσινα, ανθισμένα, χαρά Θεού.

Δάση ολόκληρα από καστανιές σκέπαζαν τις πεδιάδες και τα βουνά· αμέτρητες μηλιές, ροδιές, συκιές και αμπέλια, πορτοκαλιές, αμυγδαλιές και πλατάνια γέμιζαν τα περιβόλια, σκορπούσαν σκιά και δροσιά στα χωριά και στις χώρες που ολοένα φύτρωναν, και άπλωναν τα σπιτάκια τους σαν τετράγωνα πετράδια άσπρα, πλάι στα ποταμάκια. Παντού νερά κυλούσαν χαρούμενα ανάμεσα στα χαμόδεντρα και κάτω από το σκιερό φύλλωμα των πλατάνων, κάπου κάπου, ένα κυπαρίσσι σήκωνε το μαυροπράσινο κορμί του, στήνοντας μια σκιά σκοτεινή και σοβαρή, ανάμεσα σ' όλο αυτό το πράσινο χαμόγελο. Και την άνοιξη, μυριάδες παρδαλά αγριολούλουδα σκέπαζαν ως πέρα τους κάμπους, σαν πολύχρωμο μυρωδάτο ανατολίτικο χαλί.

Οι άνθρωποι, που κάθονταν στα ευλογημένα εκείνα μέρη της Γαλιλαίας, ήταν χωρικοί απλοί, γενναίοι και φιλόπονοι. Η ζωή τους ήταν γλυκιά και εύκολη, ο χαρακτήρας τους έμοιαζε με τη φύση του τόπου τους· ήταν

ευγενικοί, φιλόξενοι, ήρεμοι, χαρούμενοι. Τέχνη και γράμματα δεν ήξεραν, μα εμπρός στις απαλές γραμμές των βουνών και στην πρασινάδα που χυνόταν στον κάμφο, η ψυχή τους μονάχη της ανυψωνόταν σε ποιητική λατρεία του Θεού, που είχε χαρίσει στην πατρίδα τους τα καλά του Παραδείσου.

Κι έτσι, όταν ανάμεσά τους σηκώθηκε ένας ξεχωριστός από όλους τους άλλους, και τους μίλησε για την καλοσύνη του Θεού, που όλα τα καταλαβαίνει και όλα τα συγχωρεί, και που και τους αμαρτωλούς ακόμα αγαπά σαν δυστυχημένα του παιδιά, οι αγαθοί Γαλιλαίοι μαζεύτηκαν γύρω του και τον πίστεψαν και τον αγάπησαν και τον λάτρεψαν.

Από μακριά σαν τον έβλεπαν, τα παιδάκια έτρεχαν και πιάνονταν στα χέρια του και στα ρούχα του· οι μανάδες τού χαμογελούσαν και του πρόσφεραν τα μικρά τους, για να βάλει απάνω τους τα χέρια του και να τα ευλογήσει. Και όταν κανένας τ' απομάκρυνε για να μην τον σκοτίζουν, πάλι τα καλούσε εκείνος κοντά του, και τα δεχόταν με το μειλίχιο χαμόγέλό του, κι έλεγε: «Αφήστε τα παιδάκια να έρχονται κοντά μου, γιατί σ' όσους είναι σαν αυτά», αγνοί και αθώοι, «ανήκει η βασιλεία των Ουρανών».

Και η γαλήνη του, ο γλυκασμός, η ακούραστη καλοσύνη του, η ομορφιά του, που δεν ήταν ανθρώπινη, αλλά φωτισμένη από τη θεϊκή δύναμη που είχε μέσα του, μάγευε τους Γαλιλαίους, τους ημέρευε, τους έκαμνε καλύτερους, και παντού, όπου περνούσε, άφηνε στη ζωή

εκείνων που τον άκουγαν, σαν ένα χαμόγελο, χαρά και ειρήνη που δεν ήταν της γης.

Τον έλεγαν Ιησού και ήταν μαραγκός.

Έλεγαν για κείνον πολλά πράγματα περίεργα και πρωτάκουστα, και οι ήμεροι κάτοικοι της Γαλιλαίας τα μετέλεγαν αναμεταξύ τους και απορούσαν και θαύμαζαν.

Γεννήθηκε στη Βηθλεέμ της Ιουδαίας και είχε μητέρα την παρθένα Μαρία.

Ήταν λεύτερη ακόμα, αρραβωνιασμένη με έναν φτωχό μαραγκό στη Ναζαρέτ της Γαλιλαίας, τον Ιωσήφ, όταν μια μέρα που προσευχόταν στον ναό, ο άγγελος Γαβριήλ παρουσιάστηκε μπροστά της και της είπε πως ο Κύριος διάλεξε αυτήν, την Παρθένα, την πιο όμορφη και την αγνότερη ανάμεσα σ' όλα τα κορίτσια της Γαλιλαίας, για να γίνει μητέρα του Υιού του.

Τον καιρό εκείνο, οι Εβραίοι είχαν χάσει πια την πολιτική τους ανεξαρτησία· την Παλαιστίνη όλη την κυβερνούσαν οι Ρωμαίοι. Την είχε κυριεύσει ο Πομπήιος, 63 χρόνια πριν γεννηθεί ο Ιησούς, και βασιλέα της είχαν διορίσει τότε τον Ηρώδη τον Μεγάλο, που ήταν εβραϊκής καταγωγής. Ήταν ο Ηρώδης ικανός, αλλά σκληρόκαρδος, δεσπότης αιμοβόρος και ολότελα υποταγμένος στον Ρωμαίο Αυτοκράτορα Αύγουστο και σε όλες εν γένει τις ρωμαϊκές αρχές, που τον είχαν βοηθήσει να σφετερισθεί τον θρόνο καμιά τριανταριά χρόνια πρωτίτερα.

Εκείνες τις μέρες ο Αυτοκράτορας Αύγουστος είχε βγάλει διαταγή να γίνει απογραφή όλων των κατοίκων, σε όλες τις χώρες του Ρωμαϊκού Κράτους.

Κατά τη συνήθεια των Εβραίων, έπρεπε κάθε Ισραηλίτης να καταγραφεί στην πόλη από την οποία καταγόταν, ενώ το ρωμαϊκό σύστημα ήταν, απεναντίας, ν' απογράφεται κάθε κάτοικος στη χώρα της διαμονής του. Για ν' αποφύγουν όμως οι Ρωμαίοι δυσαρέσκειες, που εύκολα έσπρωχναν τους ευερέθιστους Εβραίους σε ταραχές και στάσεις, παραδέχθηκαν τη συνήθεια του τόπου, ν' απογράφεται ο καθένας στη χώρα απ' όπου καταγόταν η οικογένειά του.

Ο Ιωσήφ καταγόταν από την οικογένεια του Δαυίδ. Κι επειδή η πατρίδα του Δαυίδ και της οικογένειάς του ήταν η Βηθλεέμ, πήγε με την αρραβωνιαστικιά του ν' απογραφεί στην ιδιαίτερή του πατρίδα.

Μα τόσος κόσμος είχε μαζευτεί στη Βηθλεέμ για την απογραφή αυτή, ώστε πουθενά δε βρήκαν μέρος να μείνουν. Αναγκάστηκαν λοιπόν να πάνε να περάσουν τη νύχτα μέσα σ' έναν στάβλο.

Εκεί γεννήθηκε ο Ιησούς.

Επειδή ούτε κρεβάτι βρισκόταν στον στάβλο ούτε καν στρώμα, η Μαρία φάσκωσε το βρέφος της και το έβαλε σ' ένα παχνί.

Ήταν χειμωνιάτικη και κρύα η νύχτα.

Έξω στον κάμπο, βοσκοί φύλαγαν τα πρόβατά τους και δεν έπεφταν να κοιμηθούν, μην έλθει ο λύκος και τους τα φάει.

Έξαφνα, φως μεγάλο έλαμψε, κι ένας άγγελος παρουσιάστηκε μπροστά τους.

Οι ποιμένες τρόμαξαν πολύ. Μα ο άγγελος τους είπε:

– Μη φοβάστε, γιατί σας φέρνω μια καλή είδηση που σ' όλο τον κόσμο θα δώσει χαρά. Σήμερα, στην πόλη του Δαυίδ, γεννήθηκε ο Σωτήρ, που είναι ο Χριστός ο Κύριος. Και το σημείο που θα σας οδηγήσει θα είναι τούτο: θα βρείτε βρέφος φασκιωμένο και ξαπλωμένο σε παχνί.

Κι εκεί που μιλούσε ακόμη ο άγγελος, έξαφνα άνοιξαν τα ουράνια, και στρατός αγγέλων ενώθηκε μαζί του και δοξολογούσε κι έλεγε: «Δόξα εν υψίστοις Θεώ και επί γης ειρήνη, εν ανθρώποις ευδοκία», που σημαίνει: «Δόξα στον Θεό, που βρίσκεται στα επουράνια· με τη γέννησή του ήλθε στη γη σωτηρία και στους ανθρώπους φανερώθηκε όλη η καλή διάθεση και η αγάπη που έχει ο Θεός γι' αυτούς».

Χάθηκαν οι άγγελοι, και σηκώθηκαν τότε οι βοσκοί και πήγαν στη Βηθλεέμ, βρήκαν τον στάβλο όπως τους το είχε πει ο άγγελος, και, μπαίνοντας, είδαν το βρέφος που κοιμόταν στο παχνί, και τη μητέρα που καθόταν πλάι του, και τον Ιωσήφ.

Ο στάβλος ήταν σκοτεινός, μα τόσο φως χυνόταν από το βρέφος, ώστε τους φάνηκε παλάτι.

Με συγκίνηση γονάτισαν εμπρός στο παχνί και προσκύνησαν.

Εκείνες τις μέρες έφθασαν στην Ιερουσαλήμ μάγοι, σοφοί και αστρολόγοι από την Ανατολή κι έλεγαν:

– Πού είναι ο νεογέννητος βασιλέας των Ιουδαίων; Γιατί είδαμε το άστρο του στην ανατολή και ήλθαμε να τον προσκυνήσουμε.

Τ' άκουσε ο Ηρώδης και ταραάχθηκε πολύ, και μαζί του όλη η Ιερουσαλήμ.

Κάλεσε όλους τους αρχιερείς και γραμματείς, που ερμήνευαν τη Γραφή και τον Νόμο, και τους ρώτησε πού επρόκειτο κατά τις προφητείες να γεννηθεί ο Χριστός, ο Μεσσίας τους, που απ' αυτόν περίμεναν τη σωτηρία του Ισραήλ.

Του αποκρίθηκαν:

— Στη Βηθλεέμ της Ιουδαίας. Γιατί η Γραφή λέει: «Από σένα, Βηθλεέμ, θα βγει ο αρχηγός που θα ποιμάνει τον λαό μου, το Ισραήλ».

Η απάντηση αυτή τρόμαξε τον Ηρώδη ακόμα περισσότερο, γιατί νόμισε πως έτσι παρουσιαζόταν δεύτερος βασιλέας.

Κάλεσε κρυφά τους μάγους, και, αφού έμαθε απ' αυτούς πότε ακριβώς φάνηκε το άστρο, τους έστειλε στη Βηθλεέμ με την παραγγελία να βρουν το παιδί, και να έλθουν να του το πουν για να πάει τάχα κι εκείνος να προσκυνήσει.

Έκαναν οι μάγοι όπως τους είπε ο Ηρώδης, και ξεκίνησαν για τη Βηθλεέμ. Κι εκεί, μπροστά τους, ήταν το άστρο που είχαν δει στην ανατολή, και τους οδήγησε ως τον τόπο όπου ήταν το βρέφος. Κι εκεί στάθηκε.

Εκείνοι, καθώς το είδαν, χάρηκαν χαρά μεγάλη, και, φθάνοντας στο σπίτι, είδαν το παιδί με τη Μαρία, τη μητέρα του, κι έπεσαν χάμω και το προσκύνησαν. Κι άνοιξαν τους θησαυρούς τους, και του πρόσφεραν δώρα, χρυσό και λίβανο και σμύρνα.

Και όταν ήλθε η ώρα να φύγουν, παρουσιάστηκε στ' όνειρό τους ο Θεός, και τους διέταξε να μην ξαναγυρίσουν στον Ηρώδη· ώστε πήραν άλλο δρόμο κι επέστρεψαν στον τόπο τους.

Μόλις έφυγαν οι Μάγοι, ένας άγγελος Κυρίου φανερώθηκε στ' όνειρο του Ιωσήφ και του είπε:

— Σήκω, πάρε το παιδί και τη μητέρα του, φύγε στην Αίγυπτο, και μείνε κει ώσπου να σου δώσω άλλη διαταγή, γιατί έχει σκοπό ο Ηρώδης να ζητήσει το παιδί και να το σκοτώσει.

Σηκώθηκε αμέσως ο Ιωσήφ, πήρε το παιδί και τη μητέρα, και νύχτα έφυγε στην Αίγυπτο, όπου έμεινε ώσπου πέθανε ο Ηρώδης.

Ο Ηρώδης, όταν είδε πως τον γέλασαν οι Μάγοι, θυμωσε πολύ, και, για να μην τύχει και αληθέψουν όσα του είπαν και γίνει άλλος βασιλέας των Ιουδαίων, έδωσε διαταγή να σφάξουν όλα τα αγοράκια από δύο χρονών και κάτω, που βρίσκονταν στη Βηθλεέμ και στα περίχωρα.

Μεγάλος σπαραγμός έγινε σ' όλη την Ιουδαία, με την άγρια διαταγή του σκληρόκαρδου Ηρώδη· όλα τα αγοράκια τα έσφαξαν, και όλες οι μάνες έκλαψαν και αναθεμάτισαν τον τύραννο, που έχυσε τόσο αθώο αίμα.

Πνιγμένος στο αίμα τελείωνε τη ζωή του ο Ηρώδης ο Μεγάλος· το άγριο αυτό έγκλημα δεν ήταν το τελευταίο· άρρωστος από μια φοβερή αρρώστια, όπου σάπιζε ζωντανός, ο Ηρώδης, πέντε μέρες πριν ξεψυχήσει, προσπάθησε ν' αυτοκτονήσει, αφού πρώτα καταδίκασε και

θανάτωσε τον μεγάλο του γιο, τον Αντίπατρο. Περιτριγυρισμένος από εχθρούς και από γιους που συνωμοτούσαν να τον σκοτώσουν, γνωρίζοντας πως ο θάνατός του θα ήταν χαρά για όλους, θέλησε να λαμπρύνει την κηδεία του με ένα τελευταίο κακούργημα. Διέταξε από όλα τα μέρη του βασιλείου να μαζευτούν όλοι οι προεστοί στην Ιεριχώ, και, αφού ήλθαν, τους έκλεισε στο ιπποδρόμιο και μυστικά διέταξε την αδελφή του, τη Σαλώμη, να τους σφάξει όλους την ώρα του θανάτου του.

Μισητός σε όλους, ξεψύχησε με βάσανα κολασμένου· και, όπως το είχε μαντέψει, ο θάνατός του έγινε χαρά για όλο του το βασίλειο. Τίποτε από όσα διέταξε δεν έγινε, τη διαθήκη του δεν τη σεβάστηκαν, ούτε εκτέλεσε η αδελφή του το φρικτό του παράγγελμα. Και το βασίλειό του διαμελίστηκε.

Μετά τον θάνατό του, οι Ρωμαίοι παραδέχτηκαν να μοιρασθεί το βασίλειό του σε τρεις από τους γιους του, τον Αρχέλαο, τον Ηρώδη τον Αντίπα και τον Φίλιππο. Ο Αρχέλαος έλαβε τη μέση και νότια Παλαιστίνη, δηλ. τη Σαμάρεια και την Ιουδαία με την Ιδουμαία. Ο Ηρώδης ο Αντίπας τη βόρεια Παλαιστίνη και την Ανατολική, δηλ. τη Γαλιλαία και την Περαιία. Και ο Φίλιππος έλαβε τις επαρχίες που ήταν ανατολικά της λίμνης Γενησαρέτ. Λέγονταν και αυτοί βασιλείς ή τετράρχες*.

Τόσο σκληρά όμως κυβέρνησε ο Αρχέλαος, ώστε, ύστερα από δέκα χρόνια, οι Ρωμαίοι τον εξόρισαν και έβαλαν στη θέση του Ρωμαίο διοικητή.

Η ενότητα της Παλαιστίνης είχε διασπασθεί. Ύστερα

Η ζωή του Χριστού

Η Πηνελόπη Σ. Δέλτα, μία από τις σπουδαιότερες συγγραφείς παιδικής λογοτεχνίας, στη *Ζωή του Χριστού*, που εκδόθηκε το 1925, εξιστορεί με απλή και κατανοητή γλώσσα για τα παιδιά όλα τα γεγονότα των Ευαγγελίων. Από τη γέννηση του Θεανθρώπου, τη συνάντησή Του με τους μαθητές, τα θαύματα και τις παραβολές, μέχρι τη Σταύρωση και την Ανάσταση, η συγγραφέας διηγείται τη ζωή του Ιησού παραθέτοντας γλαφυρές εικόνες της εποχής και πλήθος ιστορικών στοιχείων.

Έτσι πήγαινε διδάσκοντας ο Ιησούς, πότε με παραβολές και πότε χωρίς, και ολοένα πλησίαζε στην Ιερουσαλήμ. Τα πλήθη στέκονταν και τον άκουγαν, μα κάθε τόσο ποτιζόταν ο Ιησούς με καινούριες πίκρες και λύπες, γιατί από τον δρόμο του δεν έλειπαν κακίες και προσβολές, περιφρονήσεις και κοροϊδίες. Γλυκομίλητος πάντα, τραβούσε τον δρόμο του... διδάσκοντας, εξηγώντας, σπλαχνικός και καρτερικός, σκορπώντας αγάπη σε όλους, δίνοντας ελπίδα και στους πιο απελπισμένους».

www.minoas.gr

9 786180 204612
ISBN 978-618-02-0461-2

ΚΩΔ. 16634